

VII.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Æresoprejsning uden Bevilling.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 6. December 1923).

Under Lovforslagets Behandling i Udvalget har den Tanke været fremme at ændre Forslaget, saaledes at det for Sædelighedsforbrydelsers Vedkommende ikke blev Straffens Størrelse, men derimod Forbrydelsens nærmere Karakter, der kom til at danne Grundlaget for Inddelingen. Det er imidlertid ikke lykkedes at finde tilfredsstillende Udtryk for denne Tanke.

Fra alle Sider har man ønsket at komme bort fra de ofte saa ufyldstgørende og uheldige Vandelsattester. Man er derfor enedes om at opgive disse Attester og i Stedet for indføre en anden Form for Sagens Oplysning, jfr. Ændringsforslag Nr. 2 og 4. Under Forhandlingerne har Justitsministeren udtalt, at han er sindet at give Politimestrene nærmere Instruktion om, i hvilke Tilfælde der i Almindelighed bør kræves Oplysninger ud over Straffeattesten.

Ændringsforslagene Nr. 1, 3 og 5 er af redaktionel Karakter.

Udvalget er gaaet ud fra, at Æresoprejsning ikke er fornøden, naar vedkommende i sin Tid med Straf ansete Handling paa det Tidspunkt, da Æresoprejsning søges, ikke er strafbar eller

ikke mere anses for at være vanærende i den offentlige Mening, idet Spørgsmaalet om Nødvendigheden af Æresoprejsning maa afhænge af den til enhver Tid gældende Lovgivning. Denne Opfattelse deles ogsaa af Justitsministeriet.

Overensstemmende med det anførte indstiller hele Udvalget Lovforslaget til Vedtagelse med nedennævnte Ændringer.

Ændringsforslag.

Af Udvalget:

Til § 1.

1) I Linie 3 ændres Ordet „indtræde“ til: „have Ret til Æresoprejsning og indtræder ved denne“.

2) I Linie 5—7 ændres: „og han ved Attester . . . have“ til: „og det ved Straffeattest, for saa vidt saadan kan fremskaffes, og ved de Oplysninger, som det i øvrigt maatte skønnes fornødent at indhente, godtgøres, at han har“.